

خبرنامه انجمن علمی

میکروپ شناسی

No. 9 - Winter, 2003

ایران

سال دوم - شماره نهم - زمستان ۱۳۸۲

The Bulletin

of Iranian Society of

Microbiology

www.dme.hbi.ir/ism

● سخن سردبیر

● گزارش عملکرد مالی انجمن علمی میکروبیشناسی ایران

● تازه های میکروبیولوژی

● مقالات پژوهشی خارجی

● اخبار میکروبیولوژی

● چکیده پایان نامه های داخلی

● گفت و شنودی با دکتر آموزگار کاشف باکتری هیلو باسیلوس کر جنسیس

● معرفی پیشگسوتان میکروبیشناسی

● پیشخوان کتاب

سردبیر : دکتر عبدالعزیز رستگار لاری

مدیر داخلی : مرضیه حبیبی

ویرایش و تهیه اخبار میکروبیولوژی : رخساره رهبان

آدرس محل انجمن : خیابان طالقانی غربی - خیابان شهید سرپرست شمالی

کوچه تیریز - ساختمان شماره ۲ نظام پزشکی - طبقه ۲ - اتاق ۳۳۵

دفتر انجمن علمی میکروبیشناسی ایران

تلفکس : ۸۹۸۵۷۱۳۳

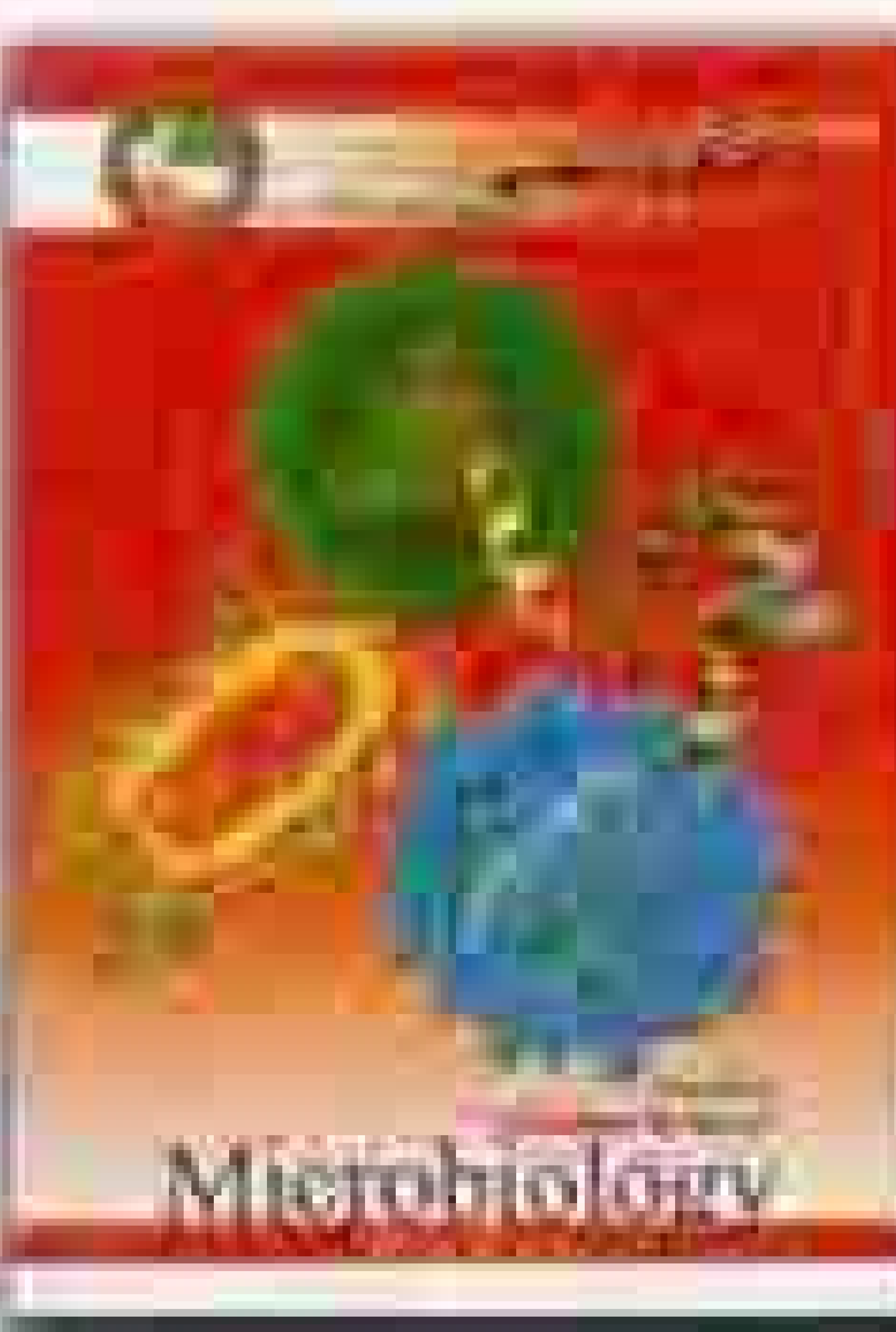
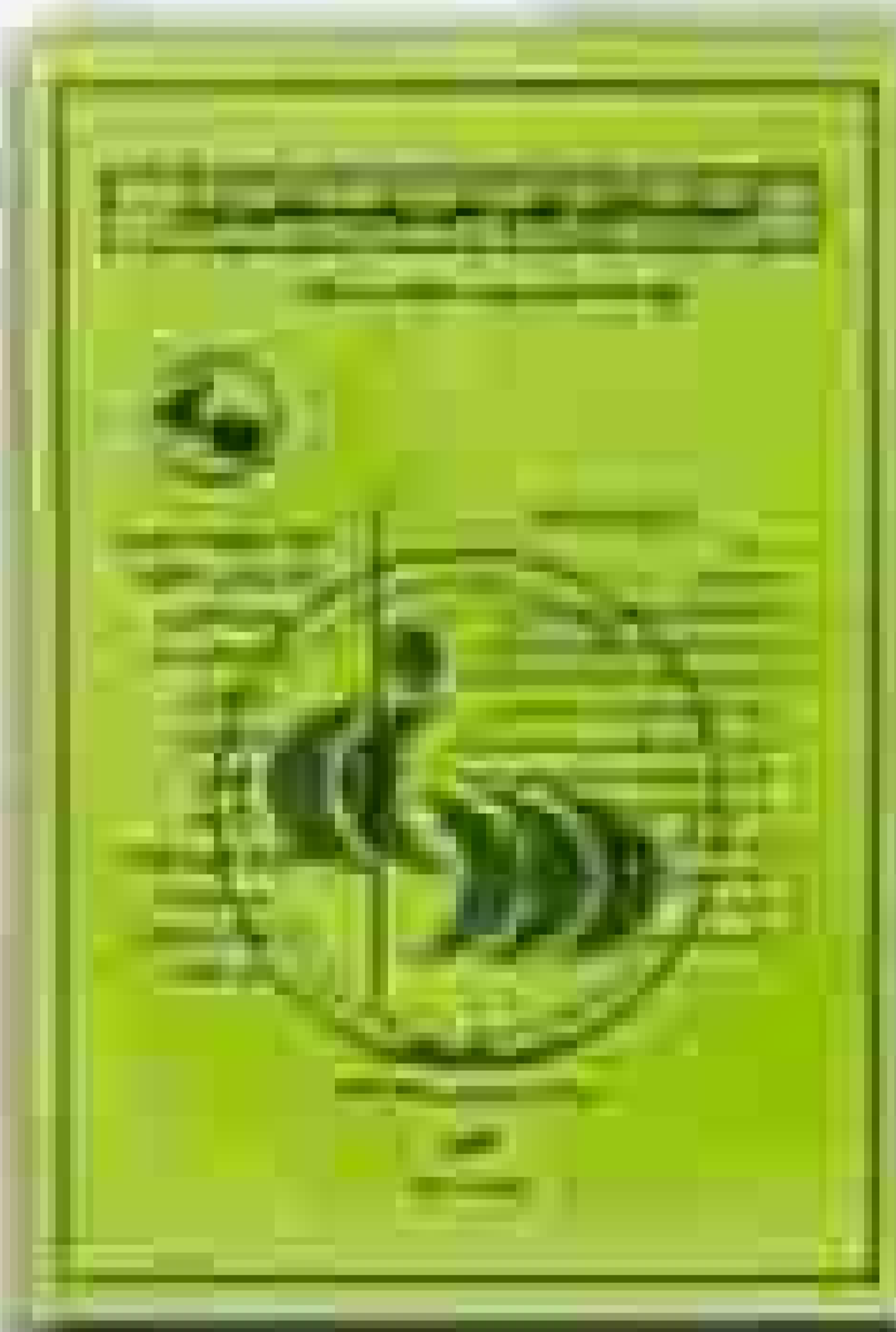
تیراژ ۵۰۰ جلد

قیمت برای افراد غیر عضو : ۷۵۰۰ ریال

آدرس پستی انجمن : تهران صندوق پستی ۷۱۵ - ۱۴۵۱۵

e-mail:ismicrob@yahoo.com

www.dme.hbi.ir/ism

پی‌پی‌تی از خیال و قیاس و گمان و وهم

سخن سردبیر:

دو سال از انتخابات اعضای هیات مدیره انجمن علمی میکروپ شناسی ایران می‌گذرد. دو سال قبل هنگامی که اعضای هیات مدیره انجمن اولین جلسه خود را تشکیل دادند، از یک انجمن که ادعای چهل سال قدمت را داشت چیزی باقی نمانده بود، مگر:

- مقدار ناچیزی موجودی نقد در حساب بانکی انجمن
- ۱۳۴ نفر عضو بدون این که هیات مدیره مشخصات اعضا را در دست داشته باشد.
- دبیرخانه انجمن که فقط در یک پوشه خلاصه می‌شد.

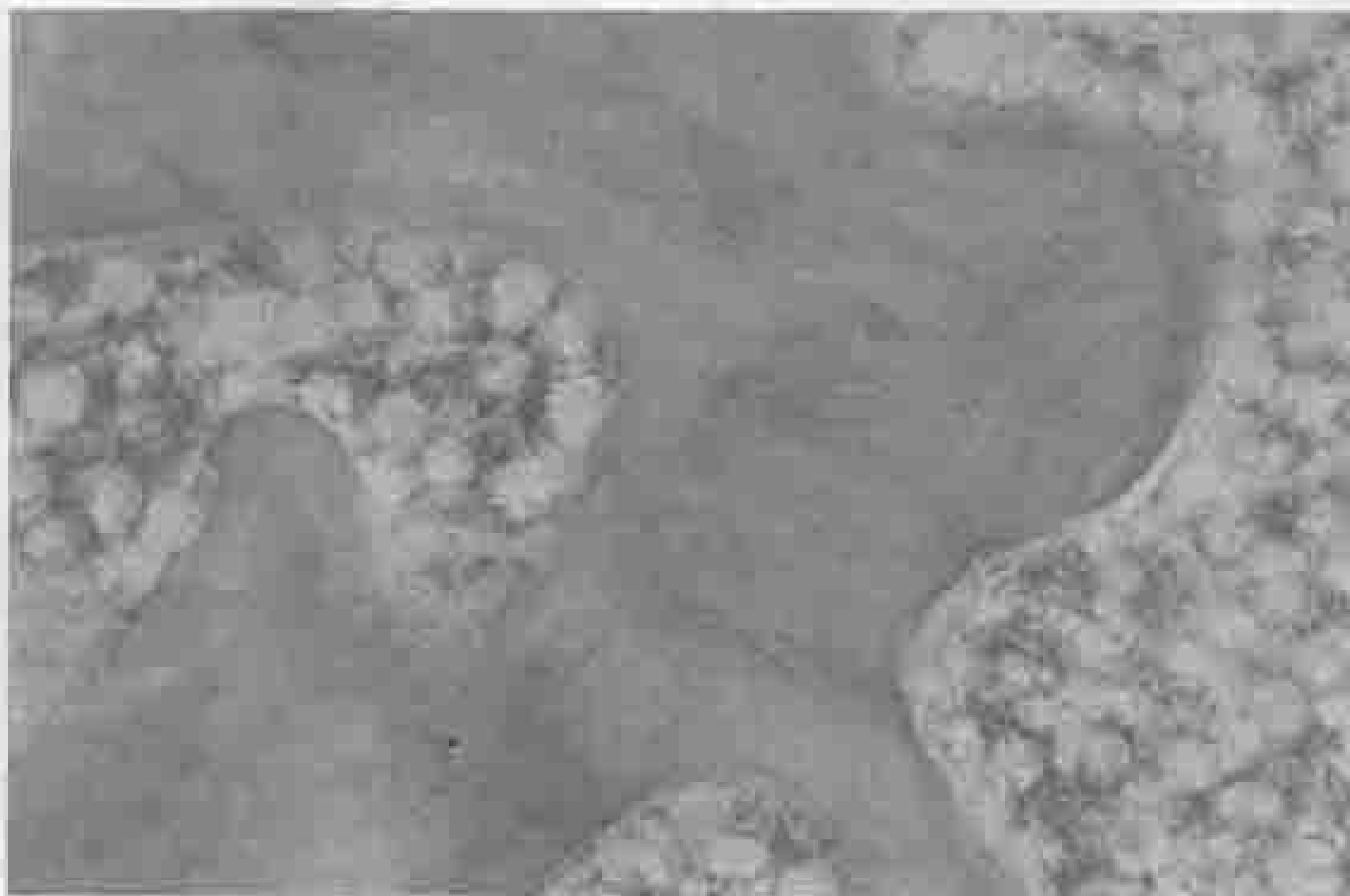
در این دو سال اخیر تلاشهای خالصانه تک تک اعضای هیات مدیره انجمن توانست جان تازه ای در کالبد این انجمن بدمد.

- ریاست محترم هیات مدیره که نقش محوری را ایفا می‌نماید
- خزانه دار محترم انجمن که بار سنگین امور مالی را عهده دار بوده است.
- دبیر انجمن که نقش اصلی ارتباط با اعضا را ایفا نموده است.

ضمناً دیگر اعضای محترم هیات مدیره که هر یک به نوبه خود مسئولیت‌های داخلی انجمن را به عهده داشته اند و تعدادی از اعضای محترم انجمن که در این راه ما را یاری نموده اند، شایسته تشکر و قدردانی می‌باشند.

امید است اعضای هیات مدیره که در بهمن ماه ۱۳۸۲ انتخاب خواهند شد ضمن ادامه فعالیت‌های انجام شده در جهت مشارکت هر چه بیشتر اعضای انجمن علمی میکروپ شناسی ایران گام‌های مؤثرتری بردارند.

سخن را کوتاه کرده و برای همگی دانش پژوهان و اندیشمندان فرهیخته این مرز و بوم آرزوی سلامتی و موفقیت روزافزون می‌نمایم.

گزارش عملکرد مالی انجمن میکروب‌شناسی ایران

پس از تأیید انتخابات انجمن و ابلاغ حکم رسمی از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، اعضای هیئت‌مدیره انجمن فعالیت‌های جدی خود را شروع کردند. در بدو امر انبوهی از مشکلات وجود داشت که در این بین ضعف مالی انجمن از همه مشهودتر بود. همچنین رفع سایر مشکلات نیز به نوعی در گروی حل این مسئله بود.

عدم استفاده از شماره حساب انجمن طی مدت طولانی سبب شده بود تا حساب مذکور را غیرفعال نمایند. بعد از پیگیری‌های ممتد و معرفی صاحبان جدید امضاء به بانک مربوط و فعال شدن حساب، متوجه شدیم که موجودی انجمن در بدو امر ۱۴۷۳۸۹۹ ریال می‌باشد. ضمن این که برای اینکار بیش از ۶ ماه بعد از انتخابات زمان برده شد و باعث اتلاف وقت گردیده بود. کمی موجودی سبب گردید که سه راه‌حل برای افزایش موجودی انجمن در دستور کار قرار گیرد.

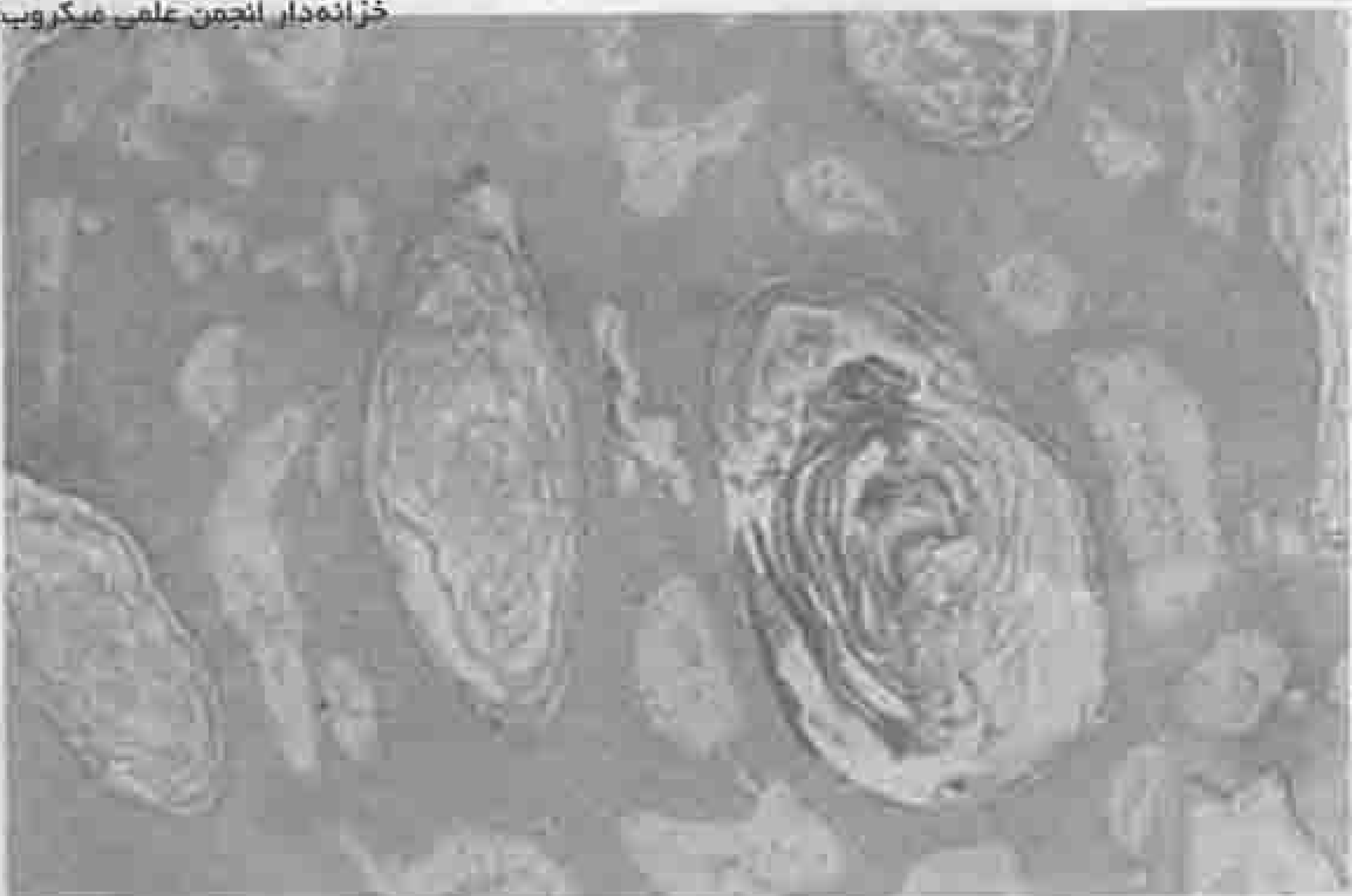
اول این که با جلب نظر جامعه فهیم میکروب‌شناسان ایران، سازوکارهای لازم برای دوره جدید ثبت‌نام و عضوپذیری فراهم گردد. خوشبختانه این امر با استقبال بسیار زیاد اعضا، روبرو شد و با دریافت حق عضویت تا حدودی معضلات مالی انجمن حل شد. دوم این که با ارسال نامه به افراد مختلف، خصوصاً همکارانی که مسئولیت‌های اجرایی دارند و مراکز علمی مختلف درخواست شد که انجمن را حمایت کنند. متأسفانه از این روش استقبال مناسبی صورت نگرفت.

راه سوم، ایجاد ارتباط بیشتر با وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و جلب حمایت مالی از سوی وزارت بود که این امر نیز وابسته به میزان فعالیت‌های صورت گرفته بود. بدین لحاظ با حق عضویت‌های دریافت شده یکسری فعالیت‌های مختلف صورت گرفت و بعد از پیگیری‌های بسیار زیاد و لطف مسئولین محترم وزارتخانه، در اوایل امسال مبلغ شصت میلیون ریال به انجمن مساعدت گردید. با این دریافت مجموع مبالغ دریافت شده به حدود هفتاد میلیون ریال رسید. این پشتوانه نسبتاً خوب سبب گردید تا یکسری فعالیت‌های اساسی صورت گیرد. از جمله این امور می‌توان به صدور کارت‌های جدید، تهیه یکدستگاه کامپیوتر و ملحقات پیشرفته، خرید خط تلفن، تجهیز در راه اندازی دفتر انجمن در ساختمان شماره ۲ سازمان نظام پزشکی، طراحی و راه‌اندازی وب‌سایت اینترنتی انجمن و از همه مهمتر تهیه خبرنامه اشاره کرد. به دنبال این فعالیت‌ها، اخیراً مسئولین محترم وزارتخانه مجدداً مبلغ چهل میلیون ریال مساعدت نمودند. هم‌اکنون موجودی انجمن حدود هشتاد و هشت میلیون ریال می‌باشد.

این موجودی و فعالیت‌های صورت گرفته زمینه لازم برای جذب حمایت‌های بیشتر و گسترش فعالیت‌ها را فراهم نموده است. امید است اعضا، دور بعدی انجمن که در طی برگزاری ششمین کنگره میکروب‌شناسی انتخاب می‌شوند، ضمن ادامه فعالیت‌های موجود، با جلب مشارکت فکری کلیه اعضا، انجمن که سرچشمه تمام برکات می‌باشند، دامنه فعالیت‌های انجمن را گسترش دهند تا انجمن علمی میکروب‌شناسی ایران بیش از پیش جایگاه خود را در محافل علمی تثبیت نماید. این مسئله سبب ابراز توجه مناسب میکروب‌شناسان در جامعه علمی خواهد شد و در آینده نزدیک می‌تواند از کلیه حقوق این فشر زحماتش حمایت نماید.

دکتر پرویز اولیا

خزانه‌دار انجمن علمی میکروب‌شناسی ایران

تازه های میکروبیولوژی

ابداع روش های میکروبی جدید برای جداسازی ترکیبات گوگردی از نفت

ترکیبات گوگردی موجود در نفت از نظر ایجاد آلودگی و خوردگی حایز اهمیت بوده و می بایست از نفت جدا گردند. روش های متداول شیمیایی به منظور جداسازی این ترکیبات از نفت، راهکارهایی هستند که امروزه مورد استفاده قرار می گیرند. اما از راه های بیولوژیکی نیز می توان ترکیبات گوگردی را استخراج کرده و در کنار آن نوعی پروتئین را هم تولید نمود. با استفاده از میکروارگانیسم هایی که ترکیبات گوگردی را در خود ذخیره می سازند، مانند کروماتیوم اوکنی و تیواسپیرلیوم جنس و یا میکروب هایی که قادرند ترکیبات گوگردی را احیا، و به هیدروژن سولفور تبدیل کنند، نظیر باکتری های دسولفوریکان و باکتری رشته ای بزیاتوا، که گوگرد را درون خود راسب می کند، می توان گوگرد را از نفت جدا نمود. پژوهشگران مرکز مهندسی بیوشیمی دانشگاه صنعتی شریف در این تحقیق امکان سنتز برخی اسید آمینه های گوگردی مانند متیونین و سیستئین از ترکیبات گوگردی جدا شده از نفت، و در نتیجه تولید پروتئین را نیز امکان پذیر دانستند.

شناسایی باکتری ها و مخمرهای فاسدکننده رطب

خرمای تازه یکی از منابع مهم قندی به شمار می رود که در استانهای جنوبی کشور به عنوان یک خوراکی لذیذ و مقوی طرفداران زیادی دارد.

به همین دلیل عدم آلودگی خرما به باکتری های گوناگون و ارایه بهترین روش بسته بندی و نگهداری آن نقش مهمی در سلامت مردم و مصرف کنندگان رطب دارد.

در پژوهشی که توسط محققان دانشگاه شیراز انجام شد، باکتری ها و مخمرهای فاسدکننده رطب شناسایی شدند. این عوامل فساد در فاصله زمانی برداشت محصول تا مصرف آن در شرایط محیطی خارج از یخچال رشد می کنند. مخمرهای فاسدکننده ای که در آزمایش های تشخیصی میکروبیولوژی از خرماهای فاسد جدا شدند، که شامل میکروارگانیسم های زیر بودند:

Torulasporea fermentati

Debaryomyces coudertii

Saccharces servazii

هم چنین باکتری هایی از جنس کلوستریدیوم و باسیلوس در رطب های فاسد یافت شد. برای جلوگیری از آلودگی خرما به این قبیل باکتری ها، باید از تماس آن ها با خاک جلوگیری کرده و پس از چیدن رطب آن را در محل خشک و خنک نگهداری کرد.

خنثی سازی گاز خردل توسط نوعی باکتری

تجزیه بیولوژیکی جنگ افزارهای شیمیایی همواره از مهم ترین دل مشغولی های نیروهای نظامی و دانشمندان علوم زیستی بوده است. زیرا آلودگی شیمیایی این گازها تا مدت ها در محیط زندگی انسان و موجودات زنده باقی مانده و سبب بروز آلودگی محیط زیست و بیماری در افراد می گردد. گروهی از محققین دانشکده علوم دانشگاه تهران به این ایده دست یافتند که امکان تجزیه بیولوژیکی گازهای سمی توسط عوامل بیولوژیک دور از تصور نیست. همچنین این روش در عمل آسان تر و از نظر اقتصادی باصرفه تر می باشد. آنها شروع به جمع آوری نمونه هایی از آب و خاک مناطق جبهه جنوب که هدف بمباران شیمیایی قرار گرفته بوده اند، نمودند. از میان باکتری های جدا شده از نمونه های جمع آوری شده، باکتری سودوموناس فلورسانس جهت تجزیه گاز خردل انتخاب گردید. این باکتری در محیط کشت نمکی حاوی ۴۰۰ میکروگرم در میلی لیتر گلوکز و مقادیر مختلف گاز خردل به مدت یک هفته و در دمای ۳۰ درجه سانتیگراد کشت داده شد.

شمارش کلنی های زنده و کدورت سنجی نشان داد باکتری مذکور می تواند تا غلظت ۸۰۰ میکروگرم در میلی لیتر خردل را تحمل کند. نتایج تحقیقات به عمل آمده نشان داد که این باکتری قادر به استفاده از خردل به عنوان تنها منبع کربن می باشد. به طوری که ۹۷ درصد غلظت اولیه خردل در عرض هشت روز توسط باکتری سودوموناس فلورسانس مورد مصرف قرار گرفت. بنابراین گاز جنگی خردل می تواند توسط این باکتری خنثی شود و به این وسیله محیط زیست از حیث وجود این گاز آلوده کننده پاک سازی گردد.

تولید بتاکاروتن از گونه های مخمر *Rhodotorula*

رنگدانه های گروه کارتنوئیدی از جمله فراوانترین و مهم ترین رنگدانه های موجود در طبیعت می باشند که به دلیل برخورداری از خاصیت رنگ دهی مناسب در مواد غذایی و همچنین اثرات آنتی اکسیدانی خود جایگاه ویژه ای در منابع غذایی اشغال نموده اند. هم اکنون بتاکاروتن در دنیا به سه روش سنتز شیمیایی، استخراج از گیاهان و اخیراً با استفاده از روش های بیوتکنولوژی در سطح صنعتی تولید می شود.

میکروارگانیسم های مختلفی از جمله کپک ها، مخمرها، باکتری ها و جلبک های تک سلولی توانایی تولید رنگدانه های کارتنوئیدی را دارند. هدف از این تحقیق که در انستیتو تحقیقات تغذیه ای و صنایع غذایی کشور انجام شد، جداسازی و شناسایی گونه های بومی مخمر ردوتورولا، همچنین بهینه کردن شرایط رشد این مخمرها به منظور دستیابی به حداکثر راندمان تولید بتاکاروتن بود.

برای بررسی توان گونه‌های بومی این مخمر در تولید کاروتنوئیدها و خصوصاً بتاکاروتن، اقدام به جدا سازی تعدادی از این گونه‌ها شد و در نهایت این مخمر از لیموترش فاسد شده جدا گردید و به عنوان *Rh. mucliginosa* شناسایی شد و بعد با استفاده از روش کشت غوطه وری در شرایط محیطی بهینه الگوی تولید کاروتنوئیدها و بتاکاروتن در پژوهشکده بیوتکنولوژی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد که نوده سلولی تشکیل شده در این مخمر برابر ۱۰/۰۹۴ گرم در لیتر محیط کشت (وزن خشک) می‌باشد. به علاوه میزان کاروتنوئید کل تشکیل شده در آن برابر ۱۶۱۷/۹۲ میکروگرم به ازای گرم وزن خشک مخمر محاسبه گردید. با استفاده از روش‌های کروماتوگرافی مختلف میزان بتاکاروتن تولید شده در این گونه بالغ بر ۲۸۵ میکروگرم در گرم وزن خشک مخمر تعیین گردید. در ادامه این تحقیق میزان تولید کاروتنوئیدها در این گونه بومی با سایر گونه‌های ردو تورولا که از کشورهای چین و آمریکا به دست آمده بود مقایسه شد و نهایتاً مشخص گردید که مخمر *Rh. mucliginosa* بومی از توان تولید بالاتری نسبت به سایر گونه‌ها برخوردار است.

نگارنده: امیر رضا فرید معیر
استاد راهنما: دکتر مهین آذر
استاد مشاور: دکتر نسرين معظمی

مقالات پژوهشی خارجی

استفاده از سالمونلاهای تضعیف شده در واکسیناسیون

مهمترین استراتژی بکار گرفته شده در مبارزه با بیماریهای عفونی، درمان و پروفیلاکسی می‌باشد. پروفیلاکسی معمولاً هزینه‌ای کمتر از درمان دارد و با توجه به افزایش مقاومت‌های دارویی در بین عوامل عفونی اهمیت آن نمایان می‌شود. یکی از روش‌های پروفیلاکسی ایمن‌سازی (فعال و غیرفعال) می‌باشد. از طرفی اکثر عوامل عفونی به غشاهای مخاطی محدود می‌شوند و یا باید از این غشاهای در مراحل اولیه عفونت عبور کنند. بنابراین برای ایجاد پاسخ ایمنی مؤثر، فقط بوجود آوردن ایمنی سیستمیک مفید نمی‌باشد بلکه ایجاد ایمنی در سطوح مخاطی نیز باید مدنظر قرار بگیرد. ایجاد ایمنی در سطوح مخاطی زمانی ممکن می‌شود که راه ورود واکسن از طریق مخاطی باشد.

استراتژیهای کلی بکار گرفته شده در واکسیناسیون از راه مخاطی شامل: ۱- حاملین باکتریایی زنده ۲- حاملین ویروسی ۳- ادجوانتهای مخاطی ۴- ISCOMs (Immune Stimulating Complexes) ۵- لیپوزومها ۶- میکروپارتنیکلها

۱- حاملین باکتریایی :

تاکنون از حدود ۲۰ گونه باکتری برای واکسن‌های وکتوری استفاده شده است. در یک تقسیم‌بندی کلی این حاملین به دو دسته کهنسال‌ها و پاتوژنهای مخاطی تضعیف شده تقسیم می‌شوند. از ارگانیسم‌های دسته اول که تاکنون به عنوان سویه وکتور برای واکسن استفاده شده است می‌توان به لاکتوباسیلوس‌ها، استافیلوکوکوس‌ها و استرپتوکوکوس گوردنی اشاره کرد. از ارگانیسم‌های دسته سوم سالمونلا، شینگلا، یرسینیا اینتروکولیتیکا، لیستریا مونوسایتوژنز، ویبریو کلره آ و BCG را می‌توان نام برد. سالمونلاهای تضعیف شده حاملین مناسبی برای آنتی‌ژنهای سایر باکتریها، ویروسها، تک‌یاخته‌ها، کرم‌ها و سلول‌های توموری می‌باشند. سالمونلا قادر به تحریک قوی و مؤثر سیستم ایمنی سیستمیک و مخاطی است بنابراین از پروتوتایپ‌های واکسنی آن می‌توان برای ایجاد ایمنی برضد پاتوژنهای خارج سلولی و داخل سلولی، اصلاح نقایص ژنتیکی (ژن تراپی) و واکسن‌های ضدبارداری استفاده نمود.

۲- بررسی ایمنولوژیکی واکسن‌های وکتوری باکتریایی :

ایمن‌سازی از راه مخاطی نسبت به روش تزریقی دارای درصد کمی از واکنش‌های ناخواسته و بدون درد می‌باشد. در روش تزریقی فقط پاسخ ایمنی سیستمیک ایجاد می‌شود و اکثراً حفاظت بر علیه بیماری خواهد بود در صورتی که در ایمن‌سازی از راه مخاطی به علت ایجاد پاسخ ایمنی مخاطی و سیستمیک حفاظت بر علیه عفونت و بیماری ایجاد می‌شود. پاسخ‌های ایمنی مخاطی به دو صورت لوکالیزه و منتشره می‌باشد. وکتورهای باکتریایی مانند سالمونلا به علت توانایی کلونیزه شدن در مخاط دستگاه گوارشی و تحریک مناسب سیستم ایمنی مخاطی می‌توانند باعث ایجاد پاسخ‌های ایمنی در محل ورود باکتری (لوکالیزه) و همچنین پاسخ‌های ایمنی منتشره شوند بنابراین با کلون کردن و بیان آنتی‌ژن خارجی در سالمونلاهای تضعیف شده می‌توان ایمنی مناسبی را علیه آنتی‌ژن موردنظر در بدن ایجاد کرد.

۳- طراحی واکسن‌های وکتوری سالمونلایی :

بیان آنتی‌ژن خارجی در سالمونلا شباهت بسیار زیادی با کلون کردن ژن در اشرشیاکلی دارد و در حقیقت می‌توان همانند اشرشیاکلی بسیاری از آنتی‌ژن‌های سایر عوامل عفونی از جمله ویروس‌ها، تک‌یاخته‌ها و کرم‌ها و حتی برخی آنتی‌ژنهای سلولهای بدن پستانداران از جمله در رفع نقایص ژنتیکی ماکروفاژها و یا برخی آنتی‌ژنهای اسپرم (واکسن‌های ضدبارداری) را در سالمونلا بیان نمود که معمولاً ژن

کد کننده آنتی ژن مورد نظر را پس از طراحی و قرار دادن در یک پلاسمید مناسب وارد باکتری کرده و بیان می کنند.

برای ایجاد سویه های تضعیف شده سالمونلا عموماً با حذف در دو دسته از ژن یا ژنهای انجام می گیرد. دسته اول ژن یا ژنهایی که مربوط به ویروانس باکتری هستند مانند *phoP*, *phoQ* و دسته دوم ژن یا ژنهای غیرویرولان و بیوسنتزی مانند *aro* می باشد. در مجموع بیشترین مطالعه سویه های وکتوری سالمونلایی بر روی سرووار تیپی موربوم انجام شده است و حذف در ژن یا ژنهای *aro* بهترین نوع امنیت و اطمینان را ایجاد می کند که کاراترین آن حذف *aroA* و یا به همراه *aroC*, *htrA*, و یا *cya*, *cdt*, *crp* می باشد.

۴ - واکنش های ناخواسته و کنتراندیکاسیونها

واکنش های ناخواسته سالمونلای غیر از سرووار تیپی در انسان کم و نادر است. در مورد سرووار تیپی سویه *Ty21a* در برخی موارد اسهال، استفراغ، تب و راش گزارش شده است. البته به علت این که سویه وکتور تخفیف حدت یافته است میزان بروز این واکنش ها کم و قابل کنترل و درمان می باشند.

کنتراندیکاسیونهای واکنش های وکتوری سالمونلایی شامل زنان آبستن (اگر چه تا بحال گزارشی در مورد اثرات این سویه ها بر روی جنین و مادر داده نشده است)، افراد دچار ضعف سیستم ایمنی و ایدزی می باشد.

۵ - مسیر ایمونیزاسیون

طراحی واکنش های وکتوری سالمونلایی عمدتاً بر اساس ورود از راه دهانی انجام می شود. ولی عده ای از محققان نشان داده اند که در برخی موارد استفاده از مسیر تزریقی می تواند نتیجه بهتری بدهد. بعنوان مثال اگر سالمونلا تیپی موربوم بیان کننده بخش *C* از توکسین کزاز از راه داخل وریدی وارد شود در یک دوز ایجاد ایمنی پروتکتیو می کند و نیازی به واکنش یون یادآور ندارد ولی اگر از راه دهانی وارد شود، در دوز منفرد ایجاد ایمنی نمی کند و باید واکنش یادآور هم مصرف نمود.

در یک نتیجه گیری کلی می توان گفت که اگر چه برای بسیاری از واکنش های وکتوری سالمونلایی ورود از راه مخاطی بهتر باعث تحریک و ایجاد ایمنی می شود ولی این مسیر ورود در همه موارد ایمن سازی نمی تواند بهترین و مفیدترین مسیر باشد. نکته مهم دیگر این که نوع مخاط ورودی نیز می تواند در مواردی مهم باشد و ممکن است ورود از راه مخاط دهان، واژن، بینی و یا رکتالی در کارایی واکنش تاثیر داشته باشد.

۶ - واکنش هایی که تاکنون بر اساس وکتوری سالمونلایی طراحی شده اند:

از سال ۱۹۸۰ میلادی که اقدام به طراحی واکنش های وکتوری سالمونلایی شده است تاکنون حدود یک صد نوع مختلف واکنش طراحی شده است. استفاده از این نوع واکنش ها اگر چه تا بحال به طور روتین بر روی انسان انجام نشده است ولی برخی از این واکنش ها بر روی داوطلبین مورد آزمایش قرار گرفته اند و سعی بر این است که با بهبود هر چه بیشتر آنها بزودی به طور روتین مصرف شوند. برخی از این واکنش های سالمونلایی طراحی شده برای انسان در فاز اول آزمایشی واکنش ها قرار دارند و برخی دیگر هم فاز اول را با موفقیت به پایان رسانیده و اینک در فاز دوم قرار دارند.

۷ - جمع بندی و نتیجه گیری

با وجود هزینه های بالای درمان و مراقبت های پزشکی افزایش روز افزون مقاومت به داروهای ضد میکروبی و با توجه به این که می توان بسیاری از آنتی ژن های خارجی را در سالمونلاها ب راحتی بیان نمود لزوم اهمیت و توجه بیشتر به آنها را دو چندان می کند تا با حل معایب و نقایص موجود عرصه را برای ارائه و استفاده روتین این نوع واکنش ها مهیا نمود.

تهیه و تنظیم: رضا شاپوری

دانشگاه تربیت مدرس - دانشکده علوم پزشکی گروه باکتری شناسی

تلاش برای یافتن تست تشخیص میکوباکتریوم لپره A

گروهی از محققین انستیتو پاستور پاریس تحت نظر پروفسور Cole، پس از تعیین توالی ژنهای میکوباکتریوم لپره آ متوجه شدند که این باکتری برعکس میکروارگانیزم هم خانواده خود یعنی میکوباکتریوم توبرکلوزیس دارای انبوهی از ژن های غیر فعال یا غیر ضروری برای حیات می باشد.

آنها پی بردند که فقط ژنهایی که در زنده ماندن باکتری نقش ایفا می کنند فعال می باشند و به همین دلیل است که این باکتری برای ادامه حیات خود با مشکل مواجه می باشد و فاقد توانایی رشد در محیط کشت است.

با استفاده از توالی ژن ها محققین امیدوارند که تست تشخیص دقیق و سریع برای این باکتری تهیه نمایند زیرا اکنون تشخیص بیماری جذام با استفاده از حیوانات آزمایشگاهی جهت تایید وجود باکتری در ترشحات بیمار حداقل یک سال به طول می انجامد. تشخیص سریع نهایتاً درمان به موقع و سریع را به دنبال دارد.

در حال حاضر داروهایی همچون ریفاپین، داپسون و کلوفازمین برای درمان جذام می تواند مورد استفاده قرار گیرد که با توجه به دوره

درمان ۶ تا ۲۴ ماهه و هزینه بالای درمان متأسفانه این داروها در کشورهای پیشرفته تولید می‌شود در صورتی که بیشترین تعداد بیماران جذامی در کشورهای جهان سوم دیده می‌شود. علیرغم وجود این داروها کمترین از ۳ میلیون جذامی تنها ۸۰۰ هزار نفر تحت درمان دارویی قرار می‌گیرند. محققین امیدوارند با استفاده از ژن‌های القاکننده سیستم ایمنی بتوانند واکنشی علیه این بیماری تولید کنند.

ترجمه و تنظیم: دکتر عبدالعزیز رستگار لاری
منبع: خبرنامه انجمن میکروبی‌شناسی فرانسه

نقش حشرات در درمان بیماریهای عفونی

حشرات ۹۰٪ از گونه‌های حیوانی زنده روی زمین را تشکیل می‌دهند و قدمتی در حدود ۵۰۰ میلیون سال دارند حشرات توانسته‌اند یک مقاومت استثنایی در برابر میکروبیها از خود نشان دهند. پروفسور هافمن رئیس انستیتو تحقیقات مولکولی و سلولی مرکز تحقیقات علوم در فرانسه تصمیم به مطالعه بر روی سیستم ایمنی حشرات گرفت. او سعی کرد تا چگونگی مقاومت این حشرات را به نسبت به عوامل عفونت‌زا بشناسد تا شاید بتواند دارویی برای درمان عفونت‌ها در انسان پیدا کند. این روش جدید مورد توجه شرکت‌های دارویی قرار نگرفته بود زیرا بیشتر توجه این شرکت‌ها به گیاهان و فراورده‌های میکروبی برای تهیه داروها بود و حشرات به دست فراموشی سپرده شده بودند. پروفسور هافمن با استفاده از مگس سرکه توانست ژن‌ها و مولکولهایی که در مکانیسم پاسخ ایمنی نقش دارند را شناسایی کند و نشان داد که مگس سرکه پس از سنتز این مولکولها فعالیت بر علیه باکتریها همچون استافیلوکوک - پنوموکوک و قارچ‌ها از خود نشان می‌دهند. این محقق پس از نشان دادن تأثیر این مولکولها بر علیه باکتریها در استراسبورگ فرانسه مؤسسه‌ای را به ثبت رساند که در مرحله اول ۳/۵ میلیون یورو و در مرحله دوم ۲۰ میلیون یورو به شرکت‌های دارویی کمک کرد. کارهای انجام شده توسط این گروه بر روی یک مولکول بنام ETD ۱۵۱ که از پروانه‌ای وحشی بنام *Heliothis virescens* به دست آمده نشان‌دهنده اثر ضدقارچی آن بر روی حیوانات تست شده می‌باشد. مولکول ETD ۱۵۱ مخصوصاً بر قارچ *Fusarium Scedosporium* که عامل عفونت بیماری‌زایی است و باعث مرگ سالانه ۱۵ هزار نفر در اروپا می‌گردد و هیچ داروی موثری برای درمان آن عفونت وجود ندارد، بخوبی تأثیر می‌گذارد. بزودی مراحل تجربی و کار بر روی این مولکول شروع خواهد شد. محققین امیدوارند که از این راه نه تنها عفونت‌های بیماری‌زایی لاعلاج را درمان کنند بلکه داروهای ضدالتهاب و ضدسرطان را نیز به دست آورند.

برگردان: دکتر عبدالعزیز رستگار لاری
منبع: خبرنامه انجمن میکروبی‌شناسی فرانسه ۲۰۰۲

زمینه میکروبی مایونز و سس‌های سالاد و فساد میکروبی این فرآورده‌ها

قبل از پیدایش اطلاعاتی در مورد امکان حضور سالمونلا انتریتیدیس (*Salmonella enteridis*) در زرده‌های تخم مرغ، مشخص شده بود که مایونز، سس‌های سالاد و سایر سس‌هایی که حاوی تخم مرغ هستند با وقوع بیماری‌های منتقل شونده از راه غذا در ارتباط می‌باشند.

در سال ۱۹۵۰، ویتینگتون و فابیان (Wethington & Fabian) مطالعات تحقیقاتی را انجام دادند که نشان دهنده‌ی میان رشد گونه‌های سالمونلا (*Salmonella spp*) و استافیلوکوکوس ارنوس (*Staphylococcus aureus*) با میزان اسید استیک موجود در سس‌های سالاد و مایونز بود.

از این تحقیق به منظور تاسیسات تنظیمات اجرایی غذا و دارو ایالت متحده (FDA) و تدوین استانداردهای یکسان برای مایونز و سس سالاد استفاده گردید.

مایونز، به طوری که توسط FDA تشریح و تعریف شده، یک ماده غذایی امولیسفای شده و نیمه جامد است که از روغن، یک یا چند ماده اسیدی کننده (شامل سرکه و یا آبلیمو)، زرده تخم مرغ و یک یا چند ماده اختیاری که شامل نمک شیرین کننده‌های کربوهیدراتی مغذی، ادویه‌ها، مونوسدیم گلوتمات، عوامل کمپلکس ساز و مهار کننده‌های کریستالیزاسیونی تهیه شده است. حداقل میزان روغن مایونز ۹۵٪ است.

سس سالاد، به طوری که توسط FDA تشریح و تعریف شده، یک ماده غذایی امولیسفای شده و نیمه جامد است که از روغن، یک یا چند ماده اسیدی کننده (شامل سرکه و یا آبلیمو)، زرده تخم مرغ، خمیر نشاسته تهیه شده از نشاسته غذایی و یک یا چند ماده اختیاری که شامل نمک شیرین کننده‌های کربوهیدراتی مغذی، ادویه‌ها، مونوسدیم گلوتمات، پایدار کننده‌ها و قوام‌دهنده‌ها تهیه شده است. حداقل میزان روغن سس سالاد ۳۰٪ است.

همچنین حضور اسید در مایونز و سس های سالاد، دیگر باکتری های بیماریزایی را که ممکن است در این فرآورده ها وجود داشته باشند را کنترل می کند. در سال ۱۹۷۷ اسمتیل (Smittle) عوامل دخیل در میزان و چگونگی میکروبیولوژیکی و سلامت مایونز و سس های سالاد تجاری ایالت متحده را مورد بازبینی مجدد قرار داد. اسید استیک (سرکه) موجود در این فرآورده های تجاری به عنوان نگهدارنده اصلی محسوب می گردند که ناشی از اثر باکتری کشی آن بر روی سلول های رویشی میکروارگانیسم های بیماریزا، بخصوص باکتری های بیماریزای غذایی است. اسمتیل گزارش کرد که هر دو باکتری سالمونلا و استافیلوکوکوس ارتوس در محدوده PH از ۴/۱ تا پانینتر ۵/۲۵ اسید استیک بر اساس وزن کل) از بین خواهند رفت. اسید استیک استفاده شده در فرآورده های اصلی (بر اساس وزن کل) که به میزان ۵/۳۱-۵/۳۲٪ برای مایونز و ۵/۹۲۸-۵/۹۰٪ برای سس سالاد می باشد، در از بین بردن سالمونلاها و استافیلوکوکوس ها اثر بخش است. بدین ترتیب، اسمتیل نتیجه گیری نمود این فرآورده های رقیق نشده که به صورت تجاری تهیه شده اند از رشد گونه های سالمونلا، استافیلوکوکوس ارتوس، کلاستریدیوم بوتولینوم (*Clostridium botulinum*)، کلاستریدیوم پرفرینژنس (*Clostridium perfringens*)، استرپتوکوکوس ویریدنس (*Streptococcus viridans*)، شینگلا فلکسنری (*Shigella flexneri*)، باسیلوس سرنوس (*Bacillus cereus*) حمایت نخواهد کرد.

یک مطالعه توسط پرالس و گارسیا (Perales & Garcia) در سال ۱۹۹۰ احتمال حضور و رشد گونه های سالمونلا در مایونز خانگی تهیه شده با تخم مرغ های کامل (زرده + سفیده) را گزارش داد. اثر باکتری کشی سرکه (اسید استیک) نسبت به آبلیمو (اسید سیتریک) بیشتر یافت شد. به همین دلیل برای تهیه مایونز خانگی استفاده از سرکه به جای آبلیمو پیشنهاد گردید (Radford Board, ۱۹۹۳). در مایونزهایی که PH زیر ۴/۷ داشته و میزان فعالیت آبی (aw) آنها پائین تر از ۵/۹۵ باشد، کلاستریدیوم بوتولینوم و کلاستریدیوم پرفرینژنس ادامه بقا نمی یابند و همچنین aw پائین این فرآورده ها برای جلوگیری از جوانه زدن اسپور باسیلوس سرنوس کافیست (Radford & Board, ۱۹۹۳). گلس و دوویل (Glass & Doyale) نیز در سال ۱۹۹۱ گزارش دادند که در مایونز و سس سالاد با اسیدیتة مناسب (PH کمتر از ۴/۱)، باکتری لیستریامونوسایتوژنز (*Listeria monocytogenes*) رشد نخواهد کرد. فساد مایونز و سس های سالاد.

همانطوری که قبلاً هم ذکر گردید شرایط اسیدی در همراهی با عوامل دیگری مانند فعالیت آبی (aw) پائین در مایونز و سس سالاد از رشد اکثر میکروارگانیسم های مرتبط با فساد غذایی جلوگیری به عمل می آورد. با وجود این، فساد این نوع فرآورده ها در نتیجه رشد لاکتوباسیل ها (*Lactobacilli*)، باسیل ها (*Bacilli*) و مخمرها (*Yeasts*) اتفاق می افتد.

منشأ، ورود این میکروارگانیسم های فاسد کننده غالباً تجهیزات و وسایل غیر بهداشتی، شستشوی نامنظم و غیر اصولی دستگاه ها، مخلوط کننده ها، مخازن و ماشین های پرکن می باشد. در موارد دیگر نیز مواد اولیه بخصوص فلفل (پاپریکا) عامل انتقال این میکروارگانیسم ها به داخل مایونز و سس سالاد می باشد.

ترجمه و گردآوری، ناصر کهن نیا (MSC of Microbiology)

منبع، اینترنت، O. Peter Snyder, Jr, Ph.D

نقش بیوتکنولوژی در فرآوری مواد معدنی و متالوژی استخراجی

امر بیوتکنولوژی در صنعت معدن موضوع جدیدی نمی باشد، تصفیه مس از بازمانده های کانی های معدنی توسط روشهای بیوتکنولوژی از دهه ۱۹۵۰ تاکنون مورد استفاده می باشد، همچنین درست در همین زمان صنعت Uranium و جداسازی آن به روش Bioleaching آغاز گردید.

اما از آنجایی که در زمان اجرای پروژه جداسازی Uranium از این صنعت شناخت بیشتری وجود داشت ما قادر بودیم که آنرا به صورت مهار شده تر و اقتصادی تر به اجرا گذاریم.

به طور کلی بیوتکنولوژی در صنعت معدن به دو روش انجام می گیرد:

۱- Biooxidation

۲- Bioremediation

روش Biooxidation در صورتی که برای تیمار کانیهای سولفاتهای چون سنگهای معدنی طلا، مس، روی، نیکل، کبالت و دیگر سنگهای سولفیدی مورد استفاده قرار گیرد اقتصادی می باشد.

همچنین این روش یک روش جایگزین شده با روش استخراج به فرم ذوب کردن می باشد، همچنین این روش را می توان جایگزین روشهای جدیدی چون Pressure Oxidation کرد.

باکتریهای اکسیدکننده، محصول کسب شده از محیط طبیعی هستند و قادرند که در محیطهای کنترل شده باعث اکسیدشوندگی فلزات سولفیدی شوند.

مراحل Bio Oxidation به طور کلی یک مرحله بی ضرر است که معمولاً در شرایط محدود دمایی و فشار انجام پذیر است.

از آنجایی که انجام Bio Oxidation نیز دارای محدودیتهایی مربوط به خود است اما باید به عنوان یک تکنولوژی برتر موجود، هم به عنوان منبعی درآمدزا و هم محافظت محیطی به آن توجه کرد.

البته امروزه روشهای جدیدی برای تیمار سنگهای معدنی اسیدی و استخراج هیدروکربنها وجود دارد و تمام این روشها ذخیره های مهمی

از نظر سرمایه می‌توانند برای یک کشور قرار گیرند.

این سیستم بیشتر متمایل به تنظیم خود به خودی است و بسته به طراحی آن می‌تواند به میزان زیادی تولید را دربر داشته باشد. به اضافه اینکه این سیستم می‌تواند برای آلودگی زدایی‌های کم و کم‌خرج که هزینه برای آنها به صرفه نمی‌باشد نیز به کار رود. استفاده از **Bio Oxidation & Bio Remediation** در صنعت معدن در حال پیشرفت است. انجام مراحل چون تصفیه مس و تخریب سیانیدی را می‌توان از طریق سیستم‌های بیولوژیکی انجام داد.

این سیستم‌ها قادرند که هزینه‌های زیادی را برای این صنعت ذخیره کنند و مدمات غیرقابل جبرانی را هم در محیط به بار آورند.

بیولیچینگ چیست؟

Bioleaching روشی است که در آن توسط میکرو ارگانیزم‌ها فلزات باارزش را از محیط اطراف آن که اغلب کانیها هستند جدا می‌کنند. اهمیت این روش بیشتر برای سنگهای معدنی است که یا از نظر درجه تغلیظ از درجه پایینی برخوردارند یا اینکه سنگ معدنهایی چون طلا که از پایداری زیادی نسبت به بازیافت به روش‌های معمول برخوردارند.

Bioleaching سنگ‌های سولفیدی روشی است که در حال حاضر برای جداسازی طلا از سنگ معدنهایی چون **arsenical pyrite** و جداسازی مس از سنگ معدن آن می‌باشد.

بیولیچینگ چگونه کار می‌کند؟

محلول کردن فلزات سولفیدی توسط باکتری‌ها را **Bioleaching** می‌گویند که توسط باکتری‌هایی چون **Thiobacillus thiooxidans**، **Leptosprillum ferrooxidans**، **Thiobacillus ferrooxidans** و سوش‌های مختلفی از **Sulfolobuses** و یک سری از باکتری‌های دیگر انجام می‌گیرد.

این دسته از میکروارگانیزم‌ها انرژی موردنیاز خود را از طریق اکسید کردن سولفور و **Ferrous iron** که در سنگ موجودند بدست می‌آورند.

روش حلال‌سازی سنگهای سولفیدی شامل دو مکانیزم است مستقیم و غیرمستقیم

۱- در طی عمل تصفیه مستقیم (**direct leaching**) باکتری‌ها مستقیماً به کریستالهای سولفیدی فلزات موجود در کانی متصل می‌شوند پس در طی یک واکنش بیوشیمیایی به نام **oxidation** باکتری باعث تغییر کریستال‌های سولفیدی فلزات و محلول شدن سولفات و در نتیجه حل شدن فلزات می‌شود.

۲- در طی عمل تصفیه غیرمستقیم (**indirect leaching**) نیازی به تماس مستقیم باکتری با سطح ماده معدنی وجود ندارد و در این وضعیت باکتری تنها وظیفه اکسید کردن را به کمک آنزیمهای ترش‌خود دارد. (فریک - اکسید - فرو)، سپس در این مثال آهنی که به فرم فریک وجود دارد به صورت شیمیایی باعث اکسید شدن مواد دیگر معدنی موجود شده و خود تبدیل به فرو می‌شود. در حقیقت در اینجا باکتری نقش کاتالیزوری داشته یعنی اینکه تنها باعث تسریع عمل دوباره اکسید شدن فرو به فریک می‌شود این عملی است که در غیاب باکتری به کندی صورت می‌گیرد.

فواید بیولیچینگ و آثار انعکاسی آن

برخی از شرکتهای معدنی ظرفیت استفاده از روشهای **Bioleaching** را دارند، به طوری که می‌توانند عمل استخراج را بر روی سنگهای معدنی که دارای درجه پایینی از فلز هستند و یا در سرزمینهای دور افتاده‌ای که از نظر اقتصادی ارزش حمل و نقل تجهیزات روشهای متداول را ندارند، انجام دهند.

همچنین این روش مدمات محیطی کمتری را نسبت به روشهای متداول به محیط وارد می‌سازد، چرا که در این روش از انرژی بسیار پایینی استفاده شده و **SO₂** تولید شده در محیط انتشار نمی‌گردد.

اما برخلاف موارد بالا که همگی از نقاط مثبت این روش هستند **Bioleaching** دارای یکسری مشکلات کاربردی نیز می‌باشد که از آن جمله عبارتند از:

کندی این روش که تا حدی باعث افزایش هزینه‌ها می‌گردد.

نمی‌توان این روش را برای تمامی کانیهای معدنی به کار برد در حال حاضر این روش تنها در مورد کانیهای سولفوردار کاربرد دارد. مشکل دیگر عمده این روش این است که دانشمندان توانایی توقف پروژه را پس از شروع مکانیزم دارا نمی‌باشند.

کاناداییها به عنوان اولین پیشگامان این روش، بیشترین تحقیقات خود را در طی دهه‌های 1970 & 1980 انجام دادند. اما محققین کانادایی از آنجایی که بر این باور بودند که نمی‌توان مراحل **Bioleaching** را در مناطق اقلیمی سرد به کار برد به همین دلیل تحقیقات خود را در مناطق و کشورهای گرمتری چون آمریکا و ... انجام دادند.

در حال حاضر از **Bioleaching** برای جداسازی فلزهای باارزشی چون طلا و مس و جدیداً هم برای جداسازی اورانیوم استفاده می‌شود. اما انجام مراحل آن هنوز به حدی به صرفه نیست که بتوان آنرا برای جداسازی فلزاتی چون روی، نیکل و کبالت هم مورد استفاده قرار داد.

Bioleaching اورانیوم در سطوح زیرزمینی را می‌توان به عنوان ساده‌ترین و ارزانه‌ترین گزینه استخراجی مورد استفاده قرار داد، اما با این همه در این سالهای گذران از کشف این رشته توجهی برای توسعه این صنعت صورت نگرفته است.

باکتریها قادرند که با روش آنزیمی باعث احیا اورانیوم به صورتی که مراحل شیمیایی باعث احیا آنها می شود گردند. مطالعات قدیمی نشان می دهد که باکتریهای هوازی اجباری قادرند که باعث احیا اورانیوم محلول در آب به فرم مشابه ولی غیر محلول در شرایط آزمایشگاهی گردند، در حال حاضر اطلاعات کمی در مورد Uranium Reducing Bacteria جهت استخراج اورانیوم محلول $U(+6)$ وجود دارد.

در طی این مطالعات $U(+6)$ توسط Kaolinite & Montmorillonite تحت شرایط کاملا بی هوازی در محیطهایی که اساس آنها را نمک تشکیل می دهند و توسط URB از نوع Shewanella putrifaciens جذب می شود.

همچنین این عملیات تحت شرایط کاملا استریل صورت می گیرد و در آنها تنها یک گونه از Sh. putrifaciens که توانایی احیا $U(+6)$ را دارد، وجود دارد.

نتایج آزمایشات نشان می دهد که احیا $U(+6)$ توسط Sh. putrifaciens در Kaolinite به نسبت بیشتر از $U(+6)$ جذب شده در Montmorillonite می باشد.

در حقیقت در طی این آزمایشها به این نتیجه می توان رسید که جذب $U(+6)$ در برخی از مواد معدنی رسوبی ممکن است باعث پایین آمدن کیفیت و تاثیر عملکردی URB, Bioremediation در طی مراحل استخراجی شود.

احیا میکروبی اورانیوم توسط سوبستراهای سلولوزی :

کارهای قبلی که در دانشگاه New Mexico & Elsewhere انجام گرفت نشان داد که باکتریهای احیا کننده سولفات قادر به احیا اورانیوم از فرم محلول $U(+6)$ به فرم غیر محلول $U(+4)$ می باشند.

این فرم شیمیایی باعث شناسایی روشی جهت غیر سیال کردن اورانیوم محلول در آب رودخانه ها و رسوب آن در مسیرهای طولانی و ممانعت از انتشار آن در محیط توسط میکروارگانیسمها گردید.

به طور کامل ایجاد اینچنین سیستمهایی و تحریک رشد باکتریهای احیا کننده سولفات و نیترات می تواند باعث غیر متحرک شدن فلزات سنگین در طی مسیر شده و از آلودگی محیطی توسط آنها جلوگیری کند. این تحقیقات باعث شد که بر روی سوش های احیا کننده یکسری تحقیقات اضافی در مورد چگونگی احیا در آنها و اینکه از چه موادی به عنوان سوبسترا استفاده کرده و چه ماده دیگری را تولید میکند صورت گیرد.

در ادامه تحقیقات یکسری راکتورها و سیستمهای جمع تولید شدند که در آنها برای اصلاح آبهای آلوده از سلولز، گاه گندم، علف، خاک اره و نشاسته محلول به عنوان سوبسترا استفاده می شود. سپس در طی مراحل مختلف میزان غلظت سولفات، نیترات و $U(+6)$ مورد بررسی قرار گرفت. پس از بررسی هر کدام از ترکیبات به عنوان سوبسترا و اندازه گیری $U(+6)$ توسط X-Ray مشخص شد که استفاده از ترکیبات سلولوزی می تواند در انجام مراحل پاک سازی موثر باشد.

تکنولوژی جدید جهت ابقا کیفیت فلزات از سنگ معدنهایی که از مراحل مختلف خالص سازی گذشته و در حقیقت از پس مانده های آنها و یا از سنگ معدنهایی که ارزش استخراج به روشهای معمول را ندارند، مورد استفاده قرار گرفته است.

صنعت استخراج معدن شدیداً نیازمند به روشهای جدید عملی و کاربردی برای استخراج از سنگ معدنهایی است که ارزش اقتصادی چندانی برای استخراج به روشهای معمول را ندارند تا بتوان به وسیله این روشها فلزات مورد نیاز را که هم از نظر اقتصادی و هم از نظر ارزش محصول به صورت ساده تری قابل تهیه هستند به دست آورد.

در حال حاضر از سیستمهای Aerobic Bioleaching acid generating برای استخراج مس و طلا استفاده می شود اما دسترسی به اکسیژن و رها شدن اسید در محیط باعث محدودیت توانایی این سیستم شده است.

جدیداً یک روش تصفیه فیزیولوژیکی از طریق دنیتریفیکاسیون شناسایی شده است که در آن دیگر چنین محدودیتهایی را نخواهیم داشت، چرا که در آن نه نیاز به وجود اکسیژن خواهیم داشت و نه اینکه اسیدی تولید می شود.

این تکنولوژی جدید اولاً بسیار ارزان قیمت است و ثانیاً از نظر بهبود کیفیت محصول و همچنین آلوده نکردن محیط از پذیرش بالاتری برخوردار است.

تصفیه بیولوژیکی به روش دنیتریفیکاسیون بی هوازی با کمترین هزینه و کمترین مشکلات اجرایی در هنگام احیا صورت می گیرد. دلایل انجام این پروژه :

هدف از انجام این کار اثبات عملی بودن تکنولوژی تصفیه بیولوژیکی توسط دنیتریفیکاسیون بی هوازی برای جداسازی فلزات از سنگهای معدنی مختلف با روشهای مختلف می باشد.

از میکروارگانیسمها و سیستمهای بیولوژیکی به راحتی می توان برای بهبود کیفیت فلزات استفاده کرد. بهترین سیستم Biohydrometallurgy شامل استفاده از باکتریهای اسیدوفیلیک هوازی است که قادر به تولید میزان زیادی اسید هستند که این عمل باعث حل شدن فلزات و استخراج اسید آنها می شود. به عنوان مثال در کانی ذغال سنگ آهن موجود در کانی توسط باکتریهای هوازی به صورت آهن اکسید شده و اسیدسولفوریک تبدیل می شود.

متمایز با این روش هوازی و تولید اسید، یک تکنولوژی برتر دیگری بنام تصفیه بیولوژیکی به صورت دنیتریفیکاسیون بی هوازی توسط Thiobacillus بی هوازی در PH خنثی انجام می گیرد.

پیوسته شدن محیط کشت Thiobacillus با محیط کشتهای Heterotrophic denitrifying باعث استخراج حتی کمترین میزان فلزات

از محیط و کانیهای آنها می‌شود.

همچنین در روش ذئیتریفیکاسیون می‌تواند سنگهای معدنی که در حال حاضر به تصفیه هوازی مقاوم هستند را تیمار کرد. در این روش ممکن است که قادر باشیم سنگهای کربنات، سیلیکات، Pyrotic و سنگهای اکسیده مس را هم تیمار کرده و ترکیبات آنها را به صورت خالص جدا کنیم.

تنظیم و ترجمه:

امیر امامی دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی
(دانشگاه آزاد اسلامی واحد چهارم)

اخبار میکروبیولوژی

مصرف گوشت خوک و گراز، می‌تواند موجب ابتلا به آپاندیسیت یرسینیایی شود.

آپاندیسیت که همراه با علایمی چون شکم درد حاد، تب و افزایش گلبول‌های سفید خون در افراد بالغ و جوان بروز می‌نماید یکی از فوریت‌های اورژانسی در انجام اعمال جراحی به شمار می‌رود.

در پژوهشی که توسط محققان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه انجام گردید، مشخص شد باکتری یرسینیا اتروکولیتیکا که در گوشت آلوده خوک و گراز وجود دارد عامل بسیاری از بیماری‌های روده از جمله آپاندیسیت حاد در مناطق اروپایی می‌باشد.

ماهیان آلوده به باکتری اریزی پلوتریکس، عامل آلودگی انسان به بیماری "شبه باد سرخ" یا اریزی پلوتید (Erysipeloid) هستند. برخورد نزدیک و درازمدت با برخی آبزیان، به ویژه ماهی‌ها، یکی از راه‌های آلودگی انسان به بیماری شبه باد سرخ یا اریزی پلوتید (Erysipeloid) است.

بررسی‌ها نشان می‌دهند که این بیماری در میان ماهیگیران، ماهی فروشان و دامپزشکان فراوان تر می‌باشد. برای شناخت میزان پراکندگی ماهیان آلوده به این باکتری در جنوب دریای خزر، پژوهشی پیرامون مقدار آلودگی ماهیان به این میکروب در دانشگاه شهید چمران اهواز انجام گردید.

در این جستجو روی هم ۷۶۴ نمونه سواب پوستی از همین شمار ماهی که ده گونه آز اذلالون (سگ ماهی)، سفید، سوفه، سیم، اردک ماهی، کپور، کفال و کولی را در برداشتند، برداشت شد و در جدا سازی باکتریولوژیک ۸۱ نمونه آلوده شناخته شده و درصد بالایی از ماهیان بررسی شده این باکتری را بر روی پوست خود داشتند.

بررسی آماری نشان داد که حضور باکتری در این ماهیان به گونه ماهی، فصل، سید و شیوه نگهداری پس از سید بستگی ندارد اما تماس با این ماهی‌های آلوده به باکتری اریزی پلوتریکس (Erysipelothrix) می‌تواند در میادان و ماهی فروشان ایجاد بیماری شبه باد سرخ بنماید.

مقابله با میکروارگانیسم‌های خورنده لوله‌های بتونی

در تحقیقی که توسط پژوهشگران دانشگاه تربیت مدرس انجام شد، راه‌های مقابله با خوردگی لوله‌های بتونی توسط میکروارگانیسم‌ها مورد بررسی قرار گرفت.

در این پژوهش برای جلوگیری از خورده شدن لوله‌های بتونی از پوشش‌های آلی نظیر رزین‌های اپوکسی، وینیلی، لاستیک کلردار و قیر، روی بتون استفاده شد و در مخلوط پوشش نیز برای جلوگیری از رشد باکتری‌ها، از مواد مسموم کننده باکتری مثل اکسید روی، کربنات روی و اکسید مس استفاده گردید. سپس بتون به محلول سیلیکات سدیم ۱۰ درصد آغشته شده و در محیط اسید سولفوریک ۵ درصد قرار داده شد.

نتایج این تحقیق نشان داد روی نمونه‌هایی که در پوشش آن مواد مسموم کننده باکتری به کار رفته بود، فعالیت باکتری‌ها کاهش نشان داد.

همچنین مقاوم‌ترین پوشش‌ها در مقابل اسید تولید شده توسط میکروارگانیسم‌ها و آنزیم‌های ترشحی میکروب‌ها، پوشش‌های ساخته شده از رزین اپوکسی، رزین وینیل و قیر می‌باشد.

بنابراین با توجه به خوردگی لوله‌ها در نقاط گوناگون توسط میکروارگانیسم‌ها می‌توان از این پوشش‌ها برای جلوگیری از فرآیند تجزیه مواد بتونی لوله‌ها توسط میکروب‌ها استفاده نمود.

چکیده پایان نامه های داخلی

آلودگی میکروبی تالاب انزلی، شناسایی، انتشار، دوام و بقای کلی فرم ها و ارزیابی عوامل اکولوژیک

پارامترهای میکروبیولوژیکی که برای ارزیابی کیفیت آبهای ساحلی و منابع آب بکار می روند شامل باکتریهای شاخص آلودگی مدفوعی یعنی کلی فرم ها، بعضی از انواع ویروس ها و پاتوژن ها می باشند. رویداد کلی فرم ها و کلی فرم مدفوعی در تالاب انزلی واقع در جنوب دریای خزر در طی یک دوره یکساله از آبان ماه ۱۳۷۰ تا مهرماه ۱۳۷۱ بررسی شد. بدنبال تحقیق اولیه در محل چهل ایستگاه نمونه برداری در تالاب، رودخانه های ورودی و روگهای خروجی انتخاب گشت. نمونه برداری به طور فصلی و در هر فصل دوبار انجام گرفت. درجه حرارت آب و هوا و PH و برخی از پارامترهای محیطی در محل و برخی دیگر در آزمایشگاه اندازه گیری گردید. هدف از این مطالعه تعیین آلودگی بخصوص آلودگی مدفوعی آب تالاب وجود کلی فرم ها در تالاب رودخانه های ورودی، نهرها و روگها بوده است. به علاوه بقا، کلیفورم های مدفوعی تحت شرایط مختلف سنجیده شد و حضور کلی فرم های سرما دوست و سالمونلاها نیز مورد تحقیق قرار گرفت. در خاتمه دو شاخص جانوری برای آلودگی مدفوعی معرفی گردید. برای شمارش باکتری های هتروتروفیک هوازی و کل کلی فرم ها و کلی فرم های مدفوعی مطابق با روش های ارائه شده در کتاب استاندارد متد برای آب و پساب جلد هفدهم (۱۹۸۹) عمل گردید. تعیین تراکم باکتری های کلی فرم و کلی فرم مدفوعی با روش ۵ لوله ای (MPN) و استفاده حجم های 0/1 ml & 1 ml & 10 ml صورت گرفت. در بعضی از محل ها نمونه ها بسته به شدت آلودگی تا ۱۰ رقیق شدند.

تشخیص انواع کلی فرم مطابق با روش Baron and finegold انجام گرفت. نتایج مطالعات نشان داد که انواع غالب کلی فرم شامل اشرشیاکلی، انتروباکتر، کلبسیلا، سیتروباکتر فرونده ای، است که فراوانی آنها به ترتیب برابر ۳۶/۳ درصد، ۱۷ درصد، ۱۸/۶ درصد و ۱۴/۶ درصد بود. از کل این تعداد، ۳/۵ درصد از موارد مربوط به انواعی بود که توسط روش استفاده شده قابل شناسایی نبودند. به طور کلی بعضی از رودخانه ها مانند پیر بازار و رودخانه های ورودی به تالاب در بخش شرقی بیشترین شدت آلودگی را نشان دادند در حالی که رودخانه ورودی به بخش غربی کمترین میزان آلودگی را داشت. به علاوه میزان آلودگی در تابستان و پاییز بیشتر از بقیه اوقات سال بود. بالا رفتن درجه حرارت و کاهش حجم آب در تابستان، بارندگی های شدید همراه با شستشوی خاک و طغیانی شدن رودخانه ها و نیز تخلیه فاضلاب های سطحی در پاییز از عوامل مهم در افزایش آلودگی در این فصول بودند. رودخانه پیر بازار منبع اصلی یوتروف شدن بخش شرقی تالاب می باشد. در بخش مرکزی، منبع اصلی آلودگی رودخانه سیاه درویشان است که حجم بالایی از فاضلاب های خانگی کشاورزی و حیوانی را در خود می پذیرد. بخش غربی که بزرگترین بخش تالاب نیز هست آلودگی قابل توجهی در طی سال نداشت. در بخش سیاه کشیم رودخانه کلسر بیشترین حجم آلودگی را به این قسمت وارد می کند. در نتیجه بخش میانی سیاه کشیم دارای آلودگی وسیع بود در حالی که در بخش پایانی از وسعت آلودگی آن کاسته شده که به نظر می رسد به دلیل عوامل دخالت کننده در عمل خود پالایی تالاب باشد. روگهای رودخانه های خروجی تالاب که به دریا می ریزد، انواع مختلف آلودگی ها را در خود دارند. بدون شک برای بهبود کیفیت آب تالاب بایستی قوانینی در رابطه با منع تخلیه فاضلاب ها به درون تالاب اتخاذ گردد. سی فاکتور محیطی در چهل ایستگاه نمونه برداری مورد بررسی قرار گرفت و ارتباط آنها با رویداد کلیفورم های مدفوعی توسط آزمون های آماری بررسی شد. برای تعیین این ارتباط از ضریب همبستگی پیرسون استفاده به عمل آمد. گرچه در بعضی مناطق ارتباط نزدیکی میان فاکتورهای محیطی و وجود کلی فرم های مدفوعی به چشم می خورد ولی مجموعه ای از روابط و عوامل در حضور این دسته از باکتری ها نقش داشته و یک عامل به تنهایی نمی تواند نقش تعیین کننده داشته باشد. بقاء E.Coli در میکروارگانیسم های مختلف در آب بخش غربی تالاب مورد تحقیق قرار گرفت و در طی هفتاد روز توانایی تشکیل کلنی روی محیط پلیت کانت آگار که به آن سدیم سولفیت و نمک های منفرای اضافه شده بود بررسی گشت. نتایج نشان داد که بقاء باکتری مورد آزمایش تحت اثر عوامل اکولوژیک مختلفی مانند رقابت، حضور شکارچیان، باکتریوفازها، نور، کدورت آب، آنتی بیوتیک ها و ... می باشد. در این آزمایش ها رویهم رفته بقاء در ۴ بهتر از ۲۵ بود. در طی مدت آزمایش به حضور ارگانیسم های سرما دوست و سالمونلا برخورد نشد. وجود اشکال زنده ولی غیر قابل کشت یکی از استراتژی های مهم در میان بعضی از باکتری های گرم منفی است که شاید یکی از دلایل عمده برای دستیابی به میکروارگانیسم ها در طی آزمایش های متداول باشد. آلودگی کلی فرمی در روده حیوانات خون سرد مانند ماهی و قورباغه مورد بررسی قرار گرفت و نشان داده شد که در مورد ماهی ارتباطی میان سطح آلودگی مدفوعی با میزان آلودگی آب وجود دارد در حالیکه در مورد قورباغه این وضعیت همیشگی و پایدار نمی باشد.

بررسی باکتریولوژیک شیر خام و پاستوریزه از نظر وجود لیستریامونوسیتوژنز به روش کشت و ایمونوفلورسانس

مواد غذایی از راههای گوناگون در معرض آلودگی میکروبی قرار می‌گیرند و به علاوه بسیاری از میکروب‌های بیماری‌زا به وسیله مواد غذایی به انسان منتقل می‌شوند. یکی از باکتری‌های بیماری‌زا که از طریق مواد غذایی (شیر خام، شیر پاستوریزه، پنیر، سبزیجات بخصوص کلم، گوشت و غیره) به انسان منتقل می‌شود، لیستریا مونوسیتوژنز باکتری گرم مثبت و میله‌ای شکل بوده و عامل بیماری‌هایی نظیر مننژیت، مننکو آنسفالی، سقط جنین، کنژنکتیویت، ورم پستان، سپتی سمی و امثال آن می‌باشد. لیستریا به طور گسترده‌ای پراکنده بوده و در درجه حرارت‌های متفاوت ۴ درجه تا پاستوریزاسیون) و PH ۶ تا ۹ زنده می‌ماند. میزان مرگ و میر در اثر لیستریوز ۳۳ درصد می‌باشد و نوزادان، زنان باردار افراد مسن و افراد دارای نقص سیستم ایمنی در معرض ابتلا، بیشتری نسبت به افراد دیگر می‌باشند. امروزه لیستریوز به عنوان بیماری منتقل شونده از مواد غذایی حیوانات و محیط مورد مطالعه وسیعی قرار می‌گیرد. با توجه به گزارشات مختلفی که از آلودگی شیرهای خام و پاستوریزه به لیستریامونوسیتوژنز در کشورهای صنعتی و در حال توسعه و همچنین آلودگی انسان‌ها از طریق این فرآورده‌های دامی ارائه شده است، تحقیق فوق در مورد آلودگی شیرهای خام و پاستوریزه و مقایسه دو تکنیک کشت و ایمونوفلورسانس مستقیم صورت گرفت. در این تحقیق بر روی ۳۰۰ نمونه شیر خام و ۳۰۰ نمونه شیر پاستوریزه جمع آوری شده از کارخانه شیر پاستوریزه تهران کار شد. در آزمایشاتی که انجام گرفت از تعداد ۳۰۰ نمونه شیر خام، ۳۴ مورد ۳/۱۱ درصد (لیستریامونوسیتوژنز جدا گردید که پس از بررسی‌های لازم ۱۸ مورد) ۶ درصد (سروتیپ a، ۹ مورد) ۱۳ درصد (سروتیپ b، ۳ مورد) ۱ درصد (سروتیپ c، ۲ مورد) ۳/۱ درصد (سروتیپ a، ۴ مورد) ۳/۱ درصد (سروتیپ b، ۴ مورد) بودند بین این سروتیپ‌ها، اولین بار است که سروتیپ c جدا شده است که باید در پژوهش بیمارستانی به وجود آن توجه شود. از تعداد ۳۰۰ نمونه شیر پاستوریزه، لیستریامونوسیتوژنز جدا نگردید که این خود به علت تکنیک خاص حرارت زیاد در زمان کوتاه HIST مورد استفاده در کارخانه شیر پاستوریزه تهران می‌باشد. در این بررسی همچنین معلوم گردید که شیوع لیستریامونوسیتوژنز در شیر خام در فصل پاییز و اوایل زمستان به مراتب بالاتر از فصل بهار و تابستان می‌باشد که این امر می‌تواند در ارتباط با افزودن سیلوی با کیفیت پایین در جیره و تعداد بالای حیوان آبستن در زمستان و کمبود علوفه سبز در جیره باشد. در بررسی انجام گرفته توسط تکنیک ایمونوفلورسانس مستقیم از ۶۰۰ نمونه مورد آزمایش ۱۲۵ مورد ۲۱ درصد (مثبت تشخیص داده شد که از این تعداد ۱۲ مورد آن با روش کشت مطابقت داشت. تمام ۱۲۵ مورد مثبت از شیرهای خام تحت آزمایش بودند. با توجه به این حذف کامل واکنش‌های تقاطعی بین لیستریا و سایر باکتری‌ها امکان پذیر نیست و همچنین امکان دستیابی به آنتی بادی مونوکلونال نمی‌باشد، لذا پیشنهاد می‌شود از روش کشت، گرچه طولانی و وقت گیر است در تشخیص‌های آزمایشگاهی استفاده گردد.

نگارش: سهیلا مرادی بید هندی
استاد راهنما: دکتر رکن الدین علیایی
دانشگاه تهران

اطلاعیه

با توجه به دیدگاه علمی شرکت داروسازی اکسیر در خصوص همکاری با انجمن‌های علمی داخلی، این شرکت به کلیه

اعضا، محترم انجمن که در ششمین کنگره سراسری میکروبی‌شناسی شرکت نموده‌اند هدایایی اهداء می‌نماید.

همچنین به بهترین مقالات انتخابی توسط هیئت داوران جوایز نفیسی اهداء خواهد شد.

گفت و شنودی با دکتر آموزگار، کاشف باکتری هیلوباسیلوس کرجنسیس (*Halobacillus karajensis*)

دکتر محمد علی آموزگار (متولد ۱۳۵۵ شمسی) تحصیلات آکادمیک خود را در سال ۱۳۶۹ در رشته میکروبیولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم آغاز نمود. در سال ۱۳۷۳ این دوره را با موفقیت سپری کرد و همزمان رتبه اول دروه کارشناسی ارشد میکروبیولوژی را در دانشکده علوم دانشگاه تهران از آن خود نمود. در سال ۱۳۷۵ در همین دانشگاه در دوره PHD پذیرفته شد و در کنار تحقیق و مطالعه تدریس را نیز ادامه داد تا در سال ۱۳۸۲ ضمن کار بر روی رساله دکتری خویش موفق به کشف گونه جدیدی از باکتری های نمک دوست در خاک کرج گردید.

آنچه پیش روی شماست، حاصل گفت و گوی کوتاهی است که در آن سعی شده چکیده سال ها پژوهش و تلاش مستمر دکتر آموزگار در جهت پیشبرد علم میکروبی شناسی گنجانده شود.

○ لطفاً مختصری از فعالیت های پژوهشی خود را در دوره های مختلف تحصیلات دانشگاهی تان بفرمائید؟

در دوره لیسانس پژوهشی پیرامون بررسی بیماری های انگلی در مدارس ابتدایی شهرستان قم انجام دادم و در دوره فوق لیسانس نیز بر روی جداسازی پپتیدهای ضد میکروبی از کره های خاکی و زالوی طبی کار کردم. در دوره دکتری کار روی میکرو ارگانیسم های نمک دوست از مهم ترین زمینه های کار پژوهشی من به شمار می رفت.

○ چه عاملی موجب علاقه مندی شما به میکروبی شناسی شد تا جایی که این رشته را به عنوان تحصیلات دانشگاهی انتخاب کردید؟
اگر تفکر ۱۲ سال پیش را در نظر بگیریم، من دانش آموزی علاقه مند به زیست شناسی بودم که دوست داشتم با موجوداتی که با چشم دیده نمی شوند و دنیای پیچیده و دور از دسترس آنها آشنا شوم. این علاقه مندی باعث شد رشته میکروبیولوژی را با فکر و اندیشه انتخاب کنم. البته ضمن تحصیل در دانشگاه در دوره لیسانس، فوق لیسانس و دکتری به زمینه های خاصی از میکروبی شناسی علاقه بیشتری پیدا کردم.

○ آیا کشف باکتری هیلوباسیلوس کرجنسیس فکر خود شما بود یا توسط استاد راهنما به شما پیشنهاد شد؟

به هر حال عنوان تز دکتری حاصل هم فکری بین استاد راهنما و دانشجو است ولی انگیزه اصلی انجام این کار در خود من بود چون من به Biodiversity علاقه خاصی داشتم. در واقع یکی از مشکلات و کمبودهای کشور ما این است که در زمینه Biodiversity میکروبی ها کارهای بسیار کمی صورت گرفته در حالی که در دنیا این زمینه تحقیقاتی توجه زیادی را به خود جلب نموده است. در کشور ما Biodiversity گیاهان و حیوانات تا حدودی مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است اما دنیای میکروبی در این زمینه با بی توجهی محققان مواجه بوده است.

بحث تنوع زیستی یا Biodiversity در میکروارگانیسم ها بسیار گسترده است. چون تنوع میکرو ارگانیسم ها بسیار زیاد می باشد، به طبع کار بر روی آنها با هدف شناسایی تنوع زیستی دشواری های خاص خود را دارد و نیاز به سال ها تحقیق و گروهی کارآمد است. تا این کار تحقیقاتی به نحو احسن انجام گردد به عنوان مثال در محدوده کوچک جغرافیایی ۳۰ سال کار صورت گرفت تا پژوهشگران توانستند کل Biodiversity آن منطقه را شناسایی کنند.

میکروارگانیسم های نمک دوست در عین حال که در خاک ایران به عنوان محیط مناسبی برای رشد خود به فراوانی یافت می شوند، در زمینه های تحقیقاتی چندان مورد توجه واقع نشده اند و خاک ایران به عنوان محیطی شور کم تر از دیدگاه وجود گونه های جدیدی از جنس های نمک دوست باکتریایی ارزیابی شده است. براساس این پیش فرض من مبادرت به جستجوی میکروارگانیسم های بومی در خاک ایران نمودم. در حقیقت با انجام این کار قدم اول در زمینه شناسایی Biodiversity میکروبی در ایران برداشته شد و امیدواریم گام های بعدی استوارتر و توسط دیگر پژوهشگران میکروبیولوژی برداشته شود.

○ برای کشف این باکتری چه مراحل کاری را پشت سر گذاشتید؟

ما براساس متدهای علمی ابتدا محیط خاک را انتخاب کرده، سپس میکروارگانیسم را از محیط خاکی جدا نمودیم و آن را از نظر صفات فنوتیپی بررسی کردیم. سپس میکروارگانیسم مورد نظر را از دیدگاه های آنتی ژنی مورد مطالعه قرار داده و در مرحله پایانی میکروبی جدا شده را از نظر ارتباطات ژنتیکی با سایر میکروارگانیسم ها بررسی نمودیم.

پس از طی همه این مراحل در نهایت هیبرید DNA-DNA انجام شد. در این تکنیک اگر تفاوت قابل ملاحظه ای به لحاظ هیبرید DNA-DNA بین میکروارگانیسم مجهول و معلوم به دست آوریم آن را به عنوان یک گونه یا جنس جدید معرفی می کنیم که در مورد میکروارگانیسم مورد مطالعه ما آن را در جنس باکتری های نمک دوست (هیلوباسیلوس) قرار دادیم و چون برای اولین بار این باکتری از خاک اطراف کرج جدا شد نام گونه آن را *Karajensis* نهادیم.

○ آیا این باکتری از لحاظ ژنتیکی توالی یابی شده است؟

بله این باکتری از نظر ژنتیکی توالی یابی شده و در جنس هیلو باسیلوس قرار گرفته اما از نظر تراژاف ژنی با سایر هیلوباسیلوس های شناخته شده در دنیا که ۳ گونه هستند متفاوت است و به عنوان یک گونه جدید شناسایی شده و بانک های معتبر میکروبی دنیا مثل DSMZ آلمان و BCCM بلژیک هم این مسئله را به تائید خود رسانده اند در حال حاضر این باکتری ثبت شده و در حال حاضر در بانک های میکروبی دنیا به نام ایران وجود دارد.

○ در حین توالی یابی این میکروب آیا به توالی خاص ژنی برخوردید که بتوان پروتئین حاصل از آن را در صنایع مختلف مورد استفاده قرار داد؟

به طبع هر باکتری جدید که شناسایی می شود در مرحله بعد از نظر توانمندی های بیوتکنولوژیک مورد بررسی قرار خواهد گرفت این باکتری هم آنزیم آمیلاز خوبی تولید می کند که برخلاف آمیلاز سایر باکتری ها می تواند در محدوده وسیعی از شوری فعالیت داشته باشد. در حال حاضر ما مشغول کار بر روی آنزیم پروتئاز این باکتری هستیم و امیدواریم که بتوانیم ژن تولید این آنزیم ها را در باکتری دیگری کلون نماییم. در هر صورت در رابطه با بعضی ویژگی ها، هیلوباسیلوس کرجنسیس می تواند باکتری ارزشمندی در مصارف صنعتی باشد.

○ در حال حاضر مشغول به انجام پروژه تحقیقاتی دیگری نیز هستید؟

بله من به همراه گروهی از دانشمندان اروپایی در حال جداسازی و شناسایی دو باکتری جدید هستیم که احتمال می دهیم یکی از آنها در حد گونه و دیگری در حد جنس ناشناخته باشند. امیدواریم به زودی نتایج این کار تحقیقاتی را به جامعه علمی عرضه نماییم.

○ آقای دکتر آموزگار، به عنوان آخرین سوال می خواهیم بدانیم به نظر شما دلیل اینکه تولید علم در کشور ما روند رو به رشدی ندارد و رغبت تحصیل کردگان و صاحب نظران علوم پایه به پژوهش بسیار کم است چیست؟

به عقیده من تولید علم در کشور ما در حال حاضر مثل زمان گذشته کم نیست بلکه در دو سال گذشته شاهد جهش خوبی در زمینه تولید علم در ایران بوده ایم. به طوری که در میان کشورهای اسلامی ایران به عنوان دومین کشور از نظر تولید علم شناخته شده است. البته شکی نیست که با کشورهای پیشرفته فاصله زیادی داریم و باید تلاش کنیم این فاصله کم شود. اما آنچه قابل تامل است این است که این جهش علمی ناشی از تلاش خود دانشمندان ایرانی است که بدون کمک مسئولین و افراد صاحب قدرت کشور انجام شده است. در حالی که اگر صاحب منصبان و متولیان امور علمی و فرهنگی راهکارهای تازه ای به ویژه از نظر مالی در پیش گیرند مطمئناً دانشمندان ایرانی مستعد انجام کارهای پژوهشی زیادی هستند که می تواند ساختار اقتصادی و فرهنگی کشور ما را دگرگون نماید. البته منظور از بهبود شرایط مالی فقط تامین امکانات و تجهیزات نیست، بلکه فرستادن دانشمندان و پژوهشگران ایرانی به خارج از کشور به منظور یادگیری تکنیک ها و روش های جدید نیز می تواند مورد نظر قرار گیرد. همچنین زندگی معمولی یک پژوهشگر یا دانشمند باید تامین شود تا او بدون داشتن دغدغه های مالی و مشکلات زندگی بتواند همه توجه خود را صرفاً به کارهای علمی خود معطوف بدارد و نگران گذران زندگی خود و خانواده اش نباشد.

اگر این شرایط محقق شود جهش علمی در کشور ما بسیار محسوس تر خواهد بود تا جایی که ما نیز از این نظر در زمره کشورهای پیشرفته جهان قرار خواهیم گرفت.

- از شما سپاسگزاریم که وقت خود را در اختیار ما قرار دادید.

رخساره رهبان - کارشناس میکروبیولوژی

معرفی پیشگامان میکروپ شناسی

دکتر محمد ناظم

فرزند محمد مهدی- متولد سال ۱۳۱۵ شمسی دوران تحصیلات ابتدایی متوسطه و دانشگاهی خود را در مشهد گذرانده و پس از اتمام تحصیلات دانشگاهی به انجام خدمت سربازی مبارزت ورزید. پس از آن به مدت دو سال به عنوان رئیس بهداری کارخانه قند شیروان و فوجان به کار طبابت مشغول شده در سال ۱۳۴۴ به عنوان دستیار وارد دانشکده پزشکی مشهد گردید و در رشته میکروپ شناسی پزشکی ادامه تحصیل داد. در سال ۱۳۴۸ در امتحان استادیاری شرکت جست و به عنوان استادیار پیمانی به استخدام دانشگاه مشهد در آمد. در سال ۱۳۵۰ جهت گذراندن دوره تکمیلی میکروپ شناسی از طرف دانشگاه به فرانسه عزیمت کرده و در انستیتو پاستور پاریس به مطالعات خود ادامه داد. مدت اقامت در فرانسه حدود یک سال طول کشید. در این مدت در زمینه باکتریولوژی، ایمونولوژی و ویروس شناسی دوره هایی را گذراند.

دکتر ناظم پس از بازگشت به ایران به کار خود ادامه داده و مسئولیت آزمایشگاه میکروپ شناسی دانشکده پزشکی در بیمارستان های امام رضا علیه السلام و متصرفیه را به عهده گرفت. در سال ۱۳۵۸ دانشیار و در سال ۱۳۶۴ عنوان استادی را کسب کرد.

در طول مدت خدمت دانشگاهی در زمینه میکروپ شناسی شش کتاب نگاشته و به چاپ رسانید که تمام آنها به عنوان مرجع درسی مورد استفاده دانشجویان گروه پزشکی، دندانپزشکی، داروسازی، پیراپزشکی، کارشناسی ارشد و PHD قرار گرفته است. در حدود سی مقاله علمی و پژوهشی در مجلات مختلف علمی کشور به چاپ رسانیده و تعدادی پایان نامه تحصیلی دانشجویان رشته های مختلف را به عنوان استاد راهنما پذیرفته است. از سال های اولیه پس از انقلاب اسلامی تاکنون به عنوان نماینده دانشگاه علوم پزشکی مشهد در هیات یورد میکروپ شناسی کشور عضویت داشته است. در دهمین سالگرد انقلاب از طرف نخست وزیر وقت وزیر بهداشت درخان و آموزش پزشکی و همچنین رئیس دانشگاه علوم پزشکی مشهد به دریافت چند لوح تقدیر نائل شد.

پیشخوان کتاب

باکتری های بی هوازی (میانی و تشخیص آزمایشگاهی)

نویسندگان: رضا رنجبر، جواد زعیبی یزدی، نور خدا صادقی فرد، محمد نجفی مصلح و حمیدرضا هنرمند

این کتاب مشتمل بر ۶ فصل می باشد. فصل اول مقدمه ای بر باکتری شناسی بی هوازی اهمیت بالینی باکتری بی هوازی و روش های تشخیص آنها می باشد. فصول ۲ تا ۶ به ترتیب به معرفی کلستری دیوم ها، باسیل های گرم مثبت بی هوازی، باسیل های گرم منفی بی هوازی، کوکوس های بی هوازی، اسپروکت های بی هوازی و روش های تشخیص آنها می پردازد. سعی شده است به کمک منابع مهم و جدید آخرین اطلاعات در زمینه طبقه بندی های جدید کلیات و روش های تشخیصی باکتری های بی هوازی ارائه گردد.

علاقه مندان می توانند کتاب فوق را با تخفیف ۲۱٪ از بخش میکروپ شناسی گروه پاتوبیولوژی دانشکده بهداشت (ساختمان نفیسی) دانشگاه علوم پزشکی تهران تهیه نمایند.
 ناشر: موسسه فرهنگی انتشارات تیمورزاده - نشر طبیب
 بهای: ۲۹۵۰۰ ریال (۲۱٪ تخفیف برای اعضای انجمن)

ژنتیک باکتری ها و مهندسی ژنتیک

نویسندگان: مایکل مادیگان و همکاران

مترجمین: دکتر سید اصغر هوایی - کامران دوامی

کتاب حاضر، حاوی اطلاعات جامعی پیرامون مفاهیم ژنتیک مولکولی، میکروپ ها، تنظیم بیان ژن، ژنتیک میکروپ ها، مهندسی ژنتیک و بیوتکنولوژی می باشد.

این کتاب برای دانشجویان دوره فوق لیسانس رشته های میکروپ شناسی، زیست شناسی و ژنتیک و همچنین دانشجویان دکترای عمومی

پزشکی، دندانپزشکی و دارو سازی مفید می باشد و می توان آن را از جمله کتاب های کمک درسی این رشته به شمار آورد.

ناشر: انتشارات دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

بهای: ۲۶۰۰۰ ریال (۲۱٪ تخفیف برای اعضای انجمن)

انجمن میکروپوشناسی ایران فرم عضویت انجمن

الف - مشخصات فردی:

نام: _____ نام خانوادگی: _____ تاریخ تولد: _____

جنسیت: مذکر مونث

آدرس محل کار و تلفن: _____

آدرس محل سکونت و تلفن: _____

شماره فاکس: _____

پست الکترونیکی: _____

عنوان آخرین مدرک تحصیلی: _____ رشته تحصیلی: _____

وضعیت و رشته تحصیلی و تاریخ فارغ التحصیلی (در مورد دانشجویان)

رتبه علمی: استاد دانشیار استادیار مربی سایر موارد (ذکر شود): _____

شماره نظام پزشکی: _____

ج - زمینه های تحقیقاتی (ذکر سه مورد به ترتیب اولویت):

اکولوژی میکروبیها میکروپوشناسی صنعتی ویروس شناسی

فیزیولوژی میکروبیها میکروپوشناسی مولکولی انگل شناسی

تاکسونومی میکروبیها میکروپوشناسی مواد غذایی قارچ شناسی

میکروپوشناسی بالینی ایمنی شناسی مواد ضد میکروپوشناسی

آیا مایل هستید اطلاعات شما در فهرستهای اطلاع رسانی (اینترنت) انجمن قرار گیرد؟

بلی خیر امضا: _____ تاریخ: _____

خواهشمند است به منظور عضویت در انجمن مدارک ذیل را به آدرس: تهران - خیابان طالقانی غربی - خیابان شهید سرپرست

شمالی کوچه تبریز - ساختمان شماره ۲ نظام پزشکی - طبقه ۲ - اتاق ۲۳۵ دفتر انجمن علمی میکروپوشناسی ایران ارسال فرمایید

۱. دو قطعه عکس ۴ × ۳ جدید

۲. فرم تکمیل شده

۳. کپی آخرین مدرک تحصیلی، یا کارت دانشجویی معتبر و یا آخرین حکم کارگزینی

۴. اصل فیش پرداختی (حتما تصویر فیش ارسالی را نزد خود نگه دارید) به حساب جاری شماره

۳۸۹۵ بانک ملی شعبه آبشار تهران کد (۹۹۹) به نام انجمن میکروپوشناسی ایران

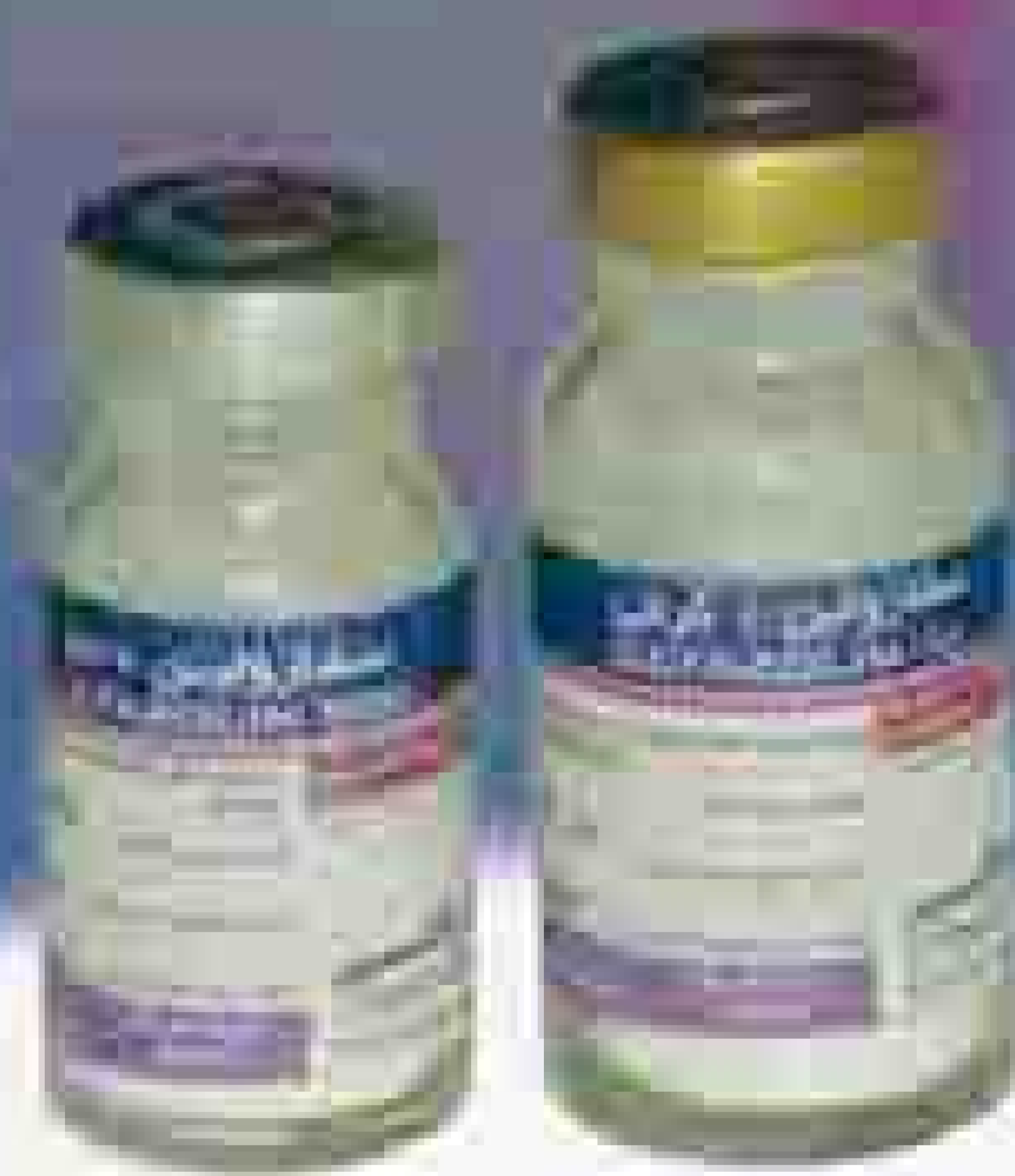
۵. حق عضویت:

کلیه همکاران ۶۰۰۰۰ ریال دانشجویان ۳۰۰۰۰ ریال

اکسیر

سفازولین

پالترین میزان تجویز در بین سفالوسپورین ها

سفالوسپورین نسل اول تزریقی
ویالهای ۵/۰ و ۱ گرمی
(IVIM)

تلفن: ۰۲۱-۸۹۱۸۳۹۹
تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۳۳، میدان ولیعصر، کوچه شهید رجایی
تهران، منطقه ۱۵، خیابان ولیعصر، پلاک ۱۵۳۹، پ. م. ۱۳۹۶ - ۱۳۹۷
www.exirpharma.com

اکسیر

سفتازیدیم

ویالهای ۵۰۰ ، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ میلی گرمی

سفالوسپورین نسل سوم تزریقی

سلامتی را به

بیماران هدیه کنید

درمان:

عفونتهای شدید (سپتی سمی ، مننژیت)
عفونتهای بخش تحتانی تنفسی (پنومونی ، برونشیت)
عفونتهای شدید گوش ، حلق و بینی
عفونتهای شدید دستگاه ادراری
عفونتهای پوستی ناشی از سوختگی
عفونتهای داخل شکمی
عفونتهای استخوانی و غضروفی

شرکت داروسازی اکسیر

تلفن: ۰۲۱ - ۸۹۱۸۳۱۱

تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۳۰ میدان ولیعصر، کوچه شهید رجایی

(مراکز): شماره ۵۸، گنجینه - ۱۵۳۹۹، حر، پد ۳۷۶ - ۱۳۳۵

www.exirpharma.com

آفتاب بیوتک